

Γιάννη Ρίτσου, «Α. Β. Γ.»

Τρία μεγάλα γράμματα
γραμμένα μ' ασβέστη στη ραχοκοκκαλιά της
Μακρόνησος.

(Όταν ερχόμαστε με το καράβι
στριμωγμένοι ανάμεσα στους μπόγους και στις
υποψίες μας
τα διαβάσαμε πάνου απ' το κατάστρωμα
κάτου απ' τις βρισιές του χωροφύλακα, τα
διαβάσαμε
εκείνο το ήσυχο πρωινό του Ιουλίου,
κι η αρμύρα κι η μυρουδιά της ρίγανης και το
θυμάρι
δεν καταλάβαιναν καθόλου τι θα πουν αυτά τα
τρία ασβεστωμένα γράμματα).

Α' τάγμα

Β' τάγμα

Γ' τάγμα

ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ

Κι η θάλασσα του Αιγαίου είταν γαλάζια όπως
πάντοτε
πολύ γαλάζια, μόνο γαλάζια.

Α' —

Α, ναι, μιλούσαμε κάποτε για μια ποίηση
αιγαιοπελαγίτικη,

Β' —

για το γυμνό στήθος της υγείας κεντημένο με
μιαν άγκυρα και μια γοργόνα,

Γ' —

για το θαλάσσιο φως που πλέκει τα κουρτινάκια
των γλάρων.

Α.Β.Γ.

300 σκοτωμένοι.

Μιλούσαμε, ναι, για μια ποίηση αιγαιοπελαγίτικη

—

ο κάβουρας που ρεμβάζει στο νοτισμένο βράχο,
άντικρυ στη μαλαματένια δύση,
καθώς ένα μικρό μπρούτζινο άγαλμα του
Ωκεανού.

Α.Β.Γ.
600 τρελλοί.

(Οι γυάλινες γαρίδες κυνηγώντας στα ρηχά τον
ίσκιο του πρωινού άστρου,
το χρυσό και γαλανό καλοκαίρι πετροβολώντας
με κουκουνάρια το μεσημεριάτικο ύπνο των
κοριτσιών,
τα παλιά πεύκα ξύνοντας τη ράχη τους στην
ασβεστωμένη μάντρα).

Α.Β.Γ.
900 κουτσοί.
Ζήτω
ο βασιλεύς Παύλος.

(Κι η Παναγιά του πόντου φλωροκαπνισμένη
απ'το σούρουπο
να σεργιανάει ξυπόλυτη στην αμμουδιά
συγκυρίζοντας τα σπίτια των μικρών ψαριών
καρφώνοντας μ' ένα θαλασσινό σταυρό τη
φεγγαρίσια της πλεξούδα).

Α.Β.Γ.

Α.Β.Γ.

(Μιλούσαμε για μια ποίηση αιγαιοπελαγίτικη,
ναι, ναι).

ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ —
ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ — ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ

Κι η θάλασσα είναι ακόμη γαλάζια όπως πάντοτε
κι ο αμερικάνικος στόλος ταξιδεύει στο Αιγαίο
ήσυχος, ήσυχος, ωραίος,
και τ' άστρα ανάβουν κάθε βράδι μικρές φωτιές
να ψήσουν οι Άγγελοι την ψαρόσουπα της
Παναγίας.

Α.Β.Γ.

Α.Β.Γ.

Κι από κάτω απ' τ' αστέρια περνάνε
καραβιές-καραβιές οι εκτοπισμένοι
και τσουβάλια με κομμένα ποδάρια
και τσουβάλια με κομμένα χέρια
και τσουβάλια με νεκρούς
ξεβράζουν οι φουρτούνες στις αχτές του
Λαυρίου.

(Αιγαιοπελαγίτικο τοπίο
χρυσό και γαλάζιο).

Α.Β.Γ.

Σε τούτα τα βράχια τουφεκίστηκαν οι 300 του Α΄
Τάγματος,
τούτα τα φύκια είναι μια τούφα μαλλιά
ξεκολλημένα μαζί με το δέρμα
απ' το καύκαλο ενός συντρόφου που αρνήθηκε
να υπογράψει δήλωση.

Α.Β.Γ.

Τα συρματοπλέγματα.
Οι νεκροί.
Οι τρελλοί.

Α.Β.Γ.

(Γαλάζια, η θάλασσα — πολύ γαλάζια.
Χρυσό αιγαιοπελαγίτικο τοπίο.
Οι γλάροι).

Α.Β.Γ.

Μαύρη, κατάμαυρη θάλασσα
Μαύρο, κατάμαυρο τοπίο.
Τα συρματοπλέγματα.

Α.Β.Γ.

Μαύρο, κατάμαυρο τοπίο με σφιγμένα δόντια,
κόκκινο, κατακόκκινο τοπίο με σφιγμένη γροθιά,
μαύρη και κόκκινη καρδιά πηγμένη στο αίμα της
κι ένας κόκκινος ήλιος πηγμένος μες στο αίμα
του.

Α.Β.Γ.

[...]

Από τη συλλογή *Πέτρινος χρόνος* (1949)

[πηγή: Γιάννης Ρίτσος, *Τα επικαιρικά*, Κέδρος,
Αθήνα 21976, σ. 299-302]

Το παρόν αποτελεί μέρος του ψηφιακού εμπλουτισμού των σχολικών βιβλίων (Ψηφιακό Σχολείο) και διατίθεται μόνο για εκπαιδευτική χρήση και στο πλαίσιο για το οποίο διαμορφώθηκε.